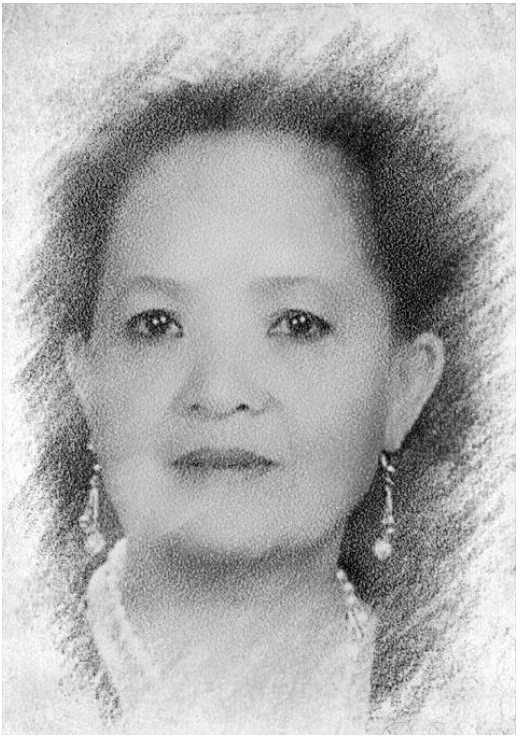

Linh Đắc

Tên cũng là bút hiệu
Sinh quán: Đà Lạt
Hiện đang cư ngụ tại: Atlanta, Georgia, USA

Đà Lạt mù sương mưa lác đác
Quán Tùng kỷ niệm... chìm trong mắt
Người nơi đâu? Sầu nát ý thơ
Linh Đắc!

Bát Canh Rau Má

Bụi rau má xanh tươi,
Mọc ven đường đê nhỏ.
Mẹ thường hay ra đó,
Hái đem về để nấu bữa canh chiều.

Gian nhà nhỏ thân yêu,
Mái tranh khô đùm bọc.
Ba đi làm nặng nhọc,
Mẹ chờ chồng, bảo bọc con thơ...

Tiếng cười nói ầm nhà!
Bên mâm chiều đạm bạc.
Ba đùa: "Canh khoái lạc!"
Mẹ dè dặt xới cơm...
Bát canh rau má tầm thường,
Ba vui bên mẹ, tình thương tràn đầy...

Thế rồi chiến cuộc đổi thay,
Cỏ thay rau má lắt lay úa vàng.
Bốn mươi năm lẻ bạt ngàn,
Bờ đê năm cũ giờ mòn lối đi...
Ba ơi! Trong mộ thầm thì,
Mẹ nơi xứ lạ ôm ghì giấc mơ!

Hôm nay con viết bài thơ,
Bát canh rau má nhớ về quê xưa.
Từng chùm rau mọc cuối bờ,
Giấc mơ sống lại chưa mờ Quê Hương!

Linh Đắc

Tiếng Kêu

Con thạch sùng chắt lưỡi buồn trên vách,
Đã bao năm người bỏ nó ra đi.
Quanh quẩn mãi trên vách buồn chắt lưỡi,
Như hỏi thầm bao lâu nữa, người về?

Ngoài cửa sổ, bóng đêm rơi khắc khoải,
Mảnh màn che len lỏi giữa thinh không.
Bóng mẹ già lần hạt khấn lâm râm...
Bên vách nát chìm trong màn lệ máu.

Ba mươi chín năm mắt lõm sâu hau háu,
Mong con về đốt sạch mọi cường uy.
Mọi khốn khó, xóa đi bao bất hạnh,
Dựng lại cờ bay phất phới, uy nghi.

Hãy đốt lửa, cháy những gì bất hạnh,
Việt Nam ơi đưa tay với quật nhanh.
Đưa dân khổ ra khỏi đường ức hiếp,
Rồi vạn người theo đó quyết tiến hành.

Kinh cứu khổ thạch sùng không rên nữa,
Nhớ người xưa hứa một buổi ta về.
Dế nhũi buồn không cất giọng lê thê.
Dân đất Việt một ngày trong chiến thắng.

Dẫu bao năm tim ta còn cột chặt,
Mảnh hồn thiêng sông núi của Việt Nam.
Dẫu nguy khó không sờn lòng oanh liệt,
Theo Cha, Ông của dòng giống Lạc Long.

Ta lại về… Ta lại về Việt Nam,
Khi không còn quỷ đỏ
Cùng thạch sùng trên vách lá ca vang:
Việt Nam, Việt Nam muôn năm.

Linh Đắc

Gió

Áo em trắng nhưng chiều nay lộng gió,
Quyện hương tình nên bước nhỏ cô đơn.
Tóc em xanh nhưng chiều nay giông tố,
Ướt triền miên theo lối nhỏ buồn tênh.

Chiều lại đến qua bến sông biền biệt,
Em nhìn qua màu nước hãi hùng vây.
Anh phương nào qua khung trời ly biệt,
Đến gần em cho gió lặng lờ vây...

Thôi gió hỡi xin cho em nhắn gởi,
Chút hương thừa một dạo ... tuổi thanh xuân.
Hoa vẫn nở trên cành cây vô tội,
Áo Trắng nào xin hóa kiếp ... trầm luân.

Linh Đắc

Giọt Mưa Xuân

Giọt mưa rơi giữa chiều tàn,
Phớt trên mái tóc ngỡ ngàng đón xuân.
Sợi buồn trong mắt bâng khuâng,
Sợi thương vương vãi, thấm nhuần quê xa.
Tình yêu Đất Mẹ, Quê Cha,
Việt Nam hai chữ đậm đà nước non.

Linh Đắc

Mong Manh

Em mong manh hạt cát,
Giữa dòng đời đẩy đưa.
Dù trời nắng hay mưa,
Em vẫn là hạt cát.
Anh là giọt nắng hồng,
Rạng rỡ giữa trời không.
Dù trời mưa hay gió,
Vẫn êm ái mênh mông...
Em hạt cát chờ mong,
Lấp lánh giữa nắng hồng.
Sáng lòa trong vũ trụ,
E ấp giữa trời không.
Hai ta như dòng nước,
Giữa dòng đời nổi trôi.
Cát mềm trong nắng ấm,
Tình vẫn đẹp muôn nơi.

Rồi không là hạt cát,
Giữa dòng đời đẩy đưa.
Phương trời nào cách biệt,
Anh ở đâu bây giờ?

Linh Đắc

Bài Cho Tháng Tư Đen

Bài Cho Tháng Tư Đen

Bốn mươi tháng Tư qua,
Bao oan hồn tử sĩ,
Nước mắt, máu chan hòa,
Trên núi non hùng vĩ.

Nhà mất, cửa tan hoang,
Lạc lõng giữa phố phường,
Đạn bay hòa lửa cháy,
Trăm đắng mắt cay nhìn.

Biển Đông xa... trôi giạt,
Giữa đêm ngàn nhấp nhô,
Thuyền ra đi ồ ạt,
Tìm đến bến Tự Do.

Ngày đi trong hấp hối,
Không đủ tiếng nguyện cầu,
Mẹ ôm con bối rối,
Phải đi... nhưng... đi đâu?

Ngày tang thương, khổ loạn,
Trăm người chết dọc đường.
Ai đã gây oan nghiệt?
Đã dập vùi đau thương?

Bốn mươi năm cách biệt,
Như mới ngày hôm qua,
Hôm nay ngày tưởng niệm,
Vẫn nước mắt chan hòa...

Xin dâng lên Quốc Tổ,
Nén nhang Tử sĩ buồn,
Xin Anh Hùng nước Việt,
Đã chết vì Non Sông.

Linh hồn Anh còn mãi,
Trong tâm khảm mọi người,
Mai ta về Cứu Nước,
Cờ Vàng phất phới bay.

Linh Đắc

Nấm Mồ Tập Thể

Anh nằm đó giữa mồ chôn tập thể,
Những tấm thân đã mục rữa bỏ quên,
Chất chồng nhau, xương gẫy mục... tối tăm,
Giữa quần áo, tấm thẻ bài khó đọc.

Trên Mộ ấy đã bao năm lác đác,
Lá trên cây đã vùi lấp kiếp người,
Tội tình chi Cha, Anh hỡi Con tôi,
Hay người yêu vẫn tìm trong tin tức?

Vì tự do, quyền làm người khắc nghiệt,
Cho những ai còn nấn níu gia đình,
Bị gian dối và tù đày rên xiết,
Vợ con thơ còn biết sẽ ra sao?

Anh đã chết trong rừng thiêng đất nước,
Gia đình anh tan tác ở nơi nao?
Một lũ người không con tim tồn tại,
Trời thấu chăng phận tủi nhục, hư hao...

NHC với số quân máu quên,
Đã nhòa theo mưa ngấm dưới vực quên,
Ở nơi nào? Anh cho em khấn nguyện,
Nắm hương lòng còn sáng mãi trong tim.

Nơi phương xa, mưa bay về phố cũ,
Đêm chập chùng như nước lũ quặn đau,
Dò tên anh trong mồ chôn tập thể,
Để biết rằng một thế giới bên nhau.

Nhưng... Anh ơi, tên Anh nhòa vết tích,
Giữa trầm luân tình ái tận mai sau,
Anh không chết dù mưa rơi tan tác,
Mặt trời đen đã lấy hết cơn đau...

Từ năm đó 75, trong tháng Tư tang tóc,
Hận thù dâng em đã bỏ cuồng ngông.
Chạy cho thoát cảnh máu rơi, rách nát,
Về phía xa bên thế giới mông lung...

30 tháng Tư ngày đau thương chết chóc,
Lời tạ từ, lời hấp hối, quặn đau...
Bước em đi trong khói đen mù mịt,
Cảnh hoang tàn, trong giữa phố vàng, thau...

Nhưng anh ơi, 40 năm vết tích,
Không xóa nhòa những tiếng hát ngày xưa,
Dòng sông êm vẫn chảy đều tiếng khóc,
Nốt nhạc buồn chưa nối nhịp ban trưa.

Ôi Việt Nam Quê Hương mình còn đó,
Bài Sử ca còn truyền tụng ngàn xưa,
Bạch Đằng Giang, Trận Đống Đa… oanh liệt
Con cháu Lạc Hồng xin giữ mãi sắt, da...

Xin một mai, dù phong ba, bão táp,
Vẫn chung lòng giữ trang sử sáng ngời,
Một hy vọng của muôn ngàn hy vọng,
Cùng đứng lên lấy lại đất Ông, Cha...

Việt Nam, Việt Nam!
Một ngày không xa! **Linh Đắc**